

L'Escola Cristiana de Catalunya considera millorat el projecte de LOE, però espera encara noves millores en el tràmit pendent.

Ni pel fons ni per la forma, el projecte de la LOE no és la llei que aquest país necessita. Però és l'opció del govern espanyol i legítimament compta amb el suport parlamentari suficient per aprovar-la. En aquest context cal maldar, si més no, per corregir aquells aspectes del projecte que poden suposar un retrocés en la llibertat, en l'equitat i en la qualitat de l'educació.

Per aquest motiu, *l'Escola Cristiana de Catalunya*, des del primer dia ha abonat la via de la negociació i del diàleg i ha estat al costat de les organitzacions socials i polítiques que un major esforç han fet en aquesta línia.

Les nostres preocupacions bàsiques, tal com les hem expressat en anteriors comunicats, es centren en tres àmbits: consens per a una llei estable, avenç en els drets i llibertats i millora de la qualitat de l'educació.

Després dels canvis introduïts al projecte de LOE, en el seu pas per la Comissió del Congrés de diputats, podem dir:

1. El consens s'ha ampliat.

Tot i que resta al marge el primer partit de l'oposició el consens polític i social s'ha ampliat.

És significatiu en aquest sentit l'acord de FERE-CECA en força dels aspectes modificats i el canvi de posició d'alguns grups polítics que han possibilitat un més ampli consens.

2. Els drets i llibertats estaran més respectats.

El projecte del govern era molt negatiu en aquest àmbit però amb les esmenes introduïdes s'han eliminat algunes arestes especialment punxents.

S'ha aconseguit afirmar el dret d'elecció de centre i la necessària sol·licitud de plaça per part dels pares, però resten obstacles que poden dificultar innecessàriament l'exercici d'aquest dret en la pràctica habitual.

El finançament suficient per a la gratuïtat de determinats nivells educatius és proclamat però no del tot garantit. Caldrà esperar al desenvolupament de la llei per veure si es respecta el període transitori i s'assoleix el finançament total. Mentre duri aquesta transitorietat, també caldrà facilitar l'aportació dels pares per cobrir el diferencial entre costos i finançament públic.

Pel que fa l'ensenyament de la religió, tot i que es garanteix la seva oferta, no s'ha assolit la seva plena equiparació a les altres matèries.

3. S'ha avançat en la valoració de l'esforç de l'alumne i de l'autoritat de la direcció de l'escola com a factors de qualitat.

La qualitat de l'educació és l'aspecte que menys pot garantir cap llei. L'autonomia dels centres i el reforçament de l'autoritat del professorat i la direcció, així com la valoració i l'estímul de l'esforç per part dels estudiants són aspectes fonamentals en pro de la qualitat. També en aquest àmbit algunes esmenes incorporades són un avenç tot i que caldria anar molts més enllà.

Després d'aquests darrers canvis, la LOE no és encara una llei que pugui marcar un progrés efectiu de l'educació. El model del concert no és l'únic, ni possiblement el més adient, segons veiem en experiències d'altres països, per potenciar la llibertat d'ensenyament, en un marc d'equitat i qualitat de l'educació. Tampoc hi ha hagut prou agosarament per proposar mesures per aturar els nivells actuals de fracàs escolar que són inacceptables per la nostra societat.

Amb tot, gràcies a aquests canvis i d'altres que encara es puguin introduir, tindrem una llei que, encara que molt intervencionista, la sabrem aprofitar per renovar el nostre servei educatiu a la societat. La nostra voluntat de diàleg i el seu exercici pensem que han contribuït també a donar aquest fruit. Però, alhora, haurem de seguir treballant perquè la nostra societat i els seus representants polítics no tinguin por a la llibertat en el camp educatiu.

Tenim la certesa que alliberar les energies pedagògiques de la societat i dels professionals de l'educació, ampliant la llibertat d'ensenyament i dotant de més autonomia els centres, tindria com a conseqüència una major qualitat de l'educació.

Barcelona, 30 de novembre de 2005